

A nequeo, quin amoris & fidei exēpla quādā cōmemorem, quæ in ipsis canibus elucescere plerunq; cōperiuntur. Nā Leutricas puellas à Spartanis iuuenibus quibuldā constupratas, mox occisas, & in puteū deiectas indicio canis Scedaso patri peregrē aduenienti, & latratu & cursitatione ad puteum fuisse proditas nunc dissimulabo, alia quēdā maioris forsan admirationis repetiturus. Cōfosso enim intestinis bellis ciue Romano, aiunt nō potuisse quempiā caput ei^o abscindere, vsquequo canē qui dominū custodiebat, proq; eo ferociter pugnat, ab instantibus interemptū summotūq; vidissent. Ambrosius refert, occiso Antiochiæ milite canem cadaveri comitē adstitisse, qui dum eiulatu mœsto rapti domini desiderū diu testaretur, ingentē hominū coronā ad fidelitatis spectaculū contraxerit, donec eo inspecto qui eadē patrauerat, in eū insilierit, tamq; diu prehensum cōtinuerit, donec re patefacta percussor sit in supplicium raptus. Illud vero pæcipua est admiratione dignū, quod ab Æliano traditū est, Colophoniū quendam vnā cū seruo & cane, merentem in Ioniam concessisse

B ad urbem Theon: cumq; seruus, qui pecunias ferebat, naturæ satis facturus aliquantulū à via deflexisset, loculo humi deposito immemorē abisse: canē ad ei^o custodiā perstitisse, donec illi re infecta, quod pecuniæ nō aderant, rediissent, canemq; in eodem loco apud marsupiū offendissent, qui quod absq; potu, ciboq; diu perseverauerat, ita reddito deposito expirauerit. Sed quid illud quod apud Plutarchū de Pyrrho fertur eum aliquando factum obuiam cani, qui cadaver herile custodiebat, vbi triduū absq; cibo permāserat: quod cū Pyrrh^o sepelire iussisset, canem sibi diligenter curandū imperavit: euenit vt haud multo pōst Pyrrhus exercitum lustraret, a sidebat regi canis, tacitusq; quiescebat, cū interim interfectores heri nomina daturi præsto fuerunt: exiliit statim canis vbi eos adesse vidit, magnōq; hostes latratu incessens ad Pyrrhum identidē respectabat, vt non illi solū, verū omnib^o qui aderant facti suspiciōē concitaret ingentem. Correpti igitur illi, minimisq; quibuldā indicii conquisiti, scelus cōfessi sunt, atq; ita pœnas iussi pēdere. Fuit & alter Pyrrh^o ab rege illo, qui tantæ fidelitatis canē habuit, vt cū mortuus & in rogo positus esset, subsecutus itidē canis in pyrā sese conieceroit, & concremati pertinacissimē voluerit. Fuit & Polo histrioni apud Græcos celeberrimo canis, q̄ post impositū rogo dominū in eadē sponte se conieceroit flammis. & alius eodem quo saltator Theodorus sepulchro cōditus fuerat, catellus includi voluit. Iamq; et Eupolidis Poëtæ comicis canis Augeas nomine celebratur, qui mortuo sepultoq; domino premœrore & ipse cōtabuit, erepti domini desiderio tandē extinctus.

PHILOSOPHIA COMMUNICATA.

Hieroglyphicum & Cerberus argumētum habet: Græcorum enim nōnulli non incongruē forsan existimarūt, abstractum Herculis opera ex obscuris Erebi penetralibus tricipitem Cerberum, patefactā ab Heroē philosophiā, quæ prius in arcanis delitebat, indicare. Ea verò vna ceruice contenta, trib^o distinguitur capitibus, quorū vnū Rationi, Naturæ alterum, tertium Moribus inseruit. Vnde præter edomita tot mōstra, Herculem ipsum ferūt sagittas in Iunonem iaculatū, & Plutonē etiā telo, vt Homerus inquit, trifulco sauciaste. Philosophus enim vir, dum solerti indagine sublimia quæq; peruestigat, nactus aliquid capti dignum, mente veluti pennato quodam vtitur telo, quicquid illud fuerit assequatur. Neque quidem locus vllus est, neq; abscessus tam remotus, tã abditus, tam inaccessus, quò non peruenierit philosophia: terræ siquidē

hæc